

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)
POLITIKAI NAPILAP

Elofizetési árak:

Helyben:

Egész évre. 10.—

Egy óra. . . 1.—

Videkér:

Egész évre. 12.—

Egy óra. . . 1.20

Egyes szám ára

Pécsset 4 kr., vi-

déken 5 kr.

Egyes számok

kaputatók minden

lapelcsúszónál.

Pécs, 1894.

Péntek, június 15.

142. (1205.) szám.

Pécsi vasuti politika.

A vasuti indóház és mellékhe-lyiségeinek a forgalmi igényekhez mérten leendő kibővítése és újjáépítése tárgyában itt időzött szakértők magánbeszélgetésükben kivétel nélkül elismerték, hogy a mai viszonyok valóban *tarthatatlanok*. Sőt ennél többet is mondtak: kifejezték esodálkozásukat a fölött, hogy Pécs városa oly soká békén eltúrte az eddigi primitív állapotokat, holott sokkal kisebb és jelentéktlenebb városok képesek voltak buzzmag és erélyes utánjárásuk által nagyszabású eredményeket érhetni el, hasonfoglalmu városok pedig, így például Győr oly előnyben részesültek, mihez képest a pécsi vasuti helyiségek valóban csak egy simplex órházhoz hasonlíthatók. Hogy mily hibák és mulasztások követték el a vasuti kérdéseknél a multban, a vasut kiépítésénél, a budapest-pécsi vasut létesítésénél, a szentlőrinc-naschitzi vasut engedélyezésénél stb., az a tárgyalásnál gyakran szóba jött, hiszen az indóház jelen hibás elhelyezése, mely egyenesen az engedély és annak idején történt közíg. bejárás alkalmával létrejött megállapodások ellenére történt így, szögáll most is akadályul a keletre való terjeszkedésnek

és az áruforgalom akkénti megoszlásának, hogy abból a budai város is részt kapjon.

Vasuti politikánk abszolote nem volt, minden előrelátás és ügybuzgalom hiányzott, befolyásos szösölökkel nem rendelkezünk, de nem is kerestünk ilyeneket, a jó alkalmakat elszalasztottuk, sőt a budapest-pécsi vasut engedélyezésénél egyenesen föladtuk érdekeinket és végre a pécs-baresi és pécs-mohácsi vasut-igazgatóságok mostoha elbánását és fukar gazdálkodását szó nélkül el-türtük. Ennyi hiba és mulasztás megérdemel egy kis szemrehányást és egy kevés szégyenérzetet.

Nagy ideje tehát okuli a mul-ton és nyílt szemmel nézni a jövő elé, nehogy érdekeink újabb serelemet szenvedjenek és fölhasználni minden befolyást, latba vetni minden mellétünk szölo érvet, hogy a mit a multban elhibáztak, közönyösségük által elrontani megengedtek, legalább némileg helyrehozható legyen, noha a mulasztások és semmibevevés egész tömkelege tornyosul föl előttünk, a mit jóvá tenni csak sok millió földolozásával volna lehetséges, de ma résen kell, hogy legyünk, hadd tudják, hogy Pécs van, hogy Pécs a mostoha viszonyok dacára egyike az ország legelső és így az államnak legtöbbet

jövedelmező városainak, mely még jobban fejlődhetett volna, mely ma már kiválóan számottevő állomása volna a nagy magyar államvasuti hálózatnak, ha a kellő helyen mindig a kellő emberek állottak volna. A pécs-budapesti vasut által, annak Dombóvár állomáson történt átvezetése által Pécs sarkokba állított: vagy teljesen saját forgalmára van utalva, vagy nagy kegyesen a szlavoniai és boszniai forgalmat Pécsre terelik át, ha a Duna Gombosnál befagy és a közlekedést megakasztja: egyéb átmeneti forgalmunk alig van. Ha már most a statisztikai kimutatást nézzük, mely szerint Pécs egyike az ország legelőkelőbb forgalmu városainak, akkor azon tudat tölthet el bennünket, hogy ez nem mesterségesen magas számokba följutt, a jog-igények emelhetése céljából a hamis vagyis magasabb statisztika kedvéért készült kimutatáson alapul, hanem Pécsnek helyi forgalma oly nagy, oly jelentékeny, hogy valóban nevetésesnek tűnhetik föl, hogy oly soká, mely sok éven keresztül mostoha gyermekek voltak a vasparipának, hogy mindig kis állomásnak tekintették Pécsét, mely csaknem 30 év óta a nagy vasuthálózatban foglal helyet.

Ha Pécsnek, mint zsákállomásnak nincs és nem is lehet reménye,

A „PÉCSI ÚJSÁG” tárcája.

B o s s z u.

(A „Pécsi Újság” eredeti tárcája.)

Kovács Lajos hirtelen megszokította az újságolvasást s a lapot ölebe bocsátva le, arcaán az irtozat vonásaival mondta maga elé e szöt:

— Rettenetes! — S ahogy kimondta, összerzeddött utána.

Perényi, akihöz Kovács szöolt, földugta a fejét az újság mögül, melyhez egészen beletemetkezett.

— Mi az a rettenetes?

— Az a boncolás. — Mondta Kovács mintegy folytatta a megkezdett mondatot, melyből előbb csak egy szöt tudott kiejteni. — Irtózom a vértől, még ha a leölt állat vére is az. Nem tudom nézni még azt se, ha a mézsárosok nyitott koscsiban, csak egy gyékényvel takarva le, viszik végig az utcán a mézsárszékbe a leölt marha földarabolt húsát, melynek egy-egy véres efaftja kilóg a gyékény alól. Mindig azt hiszem olyankor, hogy embernek a véres teste az. Hát még az a gondolat, hogy egy embert lássak így vérebén! Meghalva látni egy embert,

szépen, természetes halállal, mely nem torzítja el a testet: elszenvdem rajta a halál látható jeleit, a viaszárgaságot, a merevséget; még ha kékülki kezd a bőre, az sem tölt el irtozattal, mint ha csak egyetlen halvtávást látnék a halott homlokán, melyből vér szivárog ki.

— De hát hogyan akadált meg ezen a gondolatod? — kérdezte Kovácsot barátja, Perényi, aki nagy figyelművészettel egyszerre olvasott az újságból és hallgatta barátja beszédét.

— Itt olvastam az újságban, a rend-öri hírek között, egy szerencsétlenség hí-rét, melynek aldozattát, egy szép fiatal leányt, a rendörség fölboncoltatta. Ez még iszonyubb!

— Miesoda?

— Az, hogy egy szép fiatal leány-nak, egy ártatlanúsgnak a meztelen teste a boncolászatlan feküdjék kiterítve . . .

— De hiszen hull a már!

— Ejh, mindegy az! Egy szöktisztja hajadon, kinek még a csupasz karját se látta soha férfi: aki még az anyja előtt se dekolleltatta magát; vagy egy asszony, kinek takart testi szépségeiben még a férje is csak loppal gyönyörködhetett: mint halott martaléka léhesen azoknak a mézsárosoknak, akik orvosi diplomával a mézsárosoknál! Fölháborít az a gondolat,

hogy szentségtelen kezekkel fogdosák meghidegült meztelen testét s végighasít-sák a húsát, mint a lekopasztott sertését.

— De hát, Lajoskám, ennek is meg kell történnie, ha nem is valami gyönyör-ödött dolog. A rendörnek, a bírónak, meg leggyakrabban az orvostudományak is szüksége van arra, amit a boncolás föl-fel az orvosok előtt.

— Ejh, tudakolják ki másként: de ne hasogassák szét azt a halottat. Az ember úgy hozzá szokik ahhoz a gondolat-hoz, hogy az ő halottja mint egy egész test távozik el tőle; szönte a lelket is bele képzeli az ember, s ha ránez arra a meztelatlán halottra, azt hiszi: csak al-szik, csak nagyon mélyen, mereven al-szik; nem fog ugyan többé szöolni, én se szölnék hozzá, nem hallja a szavamat, ember már így kell lennie, — nem is fo-gom öt látni soha, csak a másvilágon vagy az utolsó ítélet napján: de akkor elem jó, ugyan abban az alakban, melyben elhagyott s én rá fogok ismerni. De hát gondold el, édes barátom, hogy azt az én halottamat fölboncolták az orvosok, leszedték a feje bőrét, ketté fűrészték a koponyáját, fölhasították a testét, kiszödték a belső részeit, még a szöivét is! Hát hogyan temesem én el ezt a halottat az-zal a tudattal, hogy ő csak alszik? Nem

hogyan forgalmi központi állomás legyen, mint a minő Zágráb vagy Győr, vagy akár Szombathely, mégis Pécs önmagáért is megérdemli igényeinek azon fokozottabb tekintetbevételét, melyre azóta tapasztalunk, mióta az államvasutaknak van intézési joguk állomásunkon. A pécs-baresi vasút, nem kevésbé a mohács-pécsi vasút nem bírtak érvekkel a város érdekei iránt, oly kevésbé, mint a budapest-pécsi vasút-társaság. Hisz ha érvekkel bírtak volna, nem ébred a város lakossága egy szép reggelen arra a hírre, hogy nemesak a budapest-pécsi vasút üzfűtőüzemének nem Pécssett lesz, hanem még a meglévő, adóját Pécssett fizető pécs-baresi és mohács-pécsi vasutak igazgatóságát is elvisszik. Kaptunk aztán menetrendeket, melyeknél, ha Budapestre utazunk, el kellett magunkat alaposan látnunk étellel, mert 10 óráig belül vonat nem érkezett Budapestre. Téli pedig éjjeli vonat nem is közlekedett. A teherárú szállítása drága volt, a közlekedés kényelmetlen és drága, míg bold, Baross fölszerve a budapest-pécsi vasutnak a Fiumével való összeköttetésre kiváló fontosságát, egy szép reggel arra a hírre ébredtünk, hogy a budapest-pécsi vasút államostitva van és hogy a mohács-pécsi és pécs-baresi vasutak állami kezelésbe mentek át. Innét datálódik vasuti közlekedésünk megkönyvitése, moderné tétele.

Az államvasutak átvevén vasutunkat, a menetrendek gyorsítottak. Kaptunk külön gyorsvonatot Budapesttel, mely Bródból egyenes összeköttetést létesített Budapesttel Pécsen át. A forgalom ellenőrzésének és fölügyeletének megkönyvitése céljából Baross Pécssett forgalmi főnökséget szervezett, melynek fölügyeletére ma közel 800 kilométer utvonat

van bízva. E fölügyelőség élén Preyer Agoston áll, kiről tudjuk, hogy csendben bár, de sokat és sokszor exponálja magát Pécs érdekeiért és ha ma a vasuti állomás kibővítése, vagyis jobban mondva újjáépítése küszöbön áll, neki ebben nagy érdeme van, mert míg a kereskedelmi kamara és a város egyik fölterjesztésben a másik után állomásunk mizeriáira utalt, addig ő sem pihentette fölát; szóval és írásban dolgozott a vasutállomás kiépítése mellett, kiváló súlyt helyezve előterjesztéseiben Pécs érdekeire, utalva Pécsnek jelentékeny jelenére és még nagyobb forgalmi jövőjére. A vasuti körökben bíznak az ő szakértelmében és előterjesztéseit ezért szívesen figyelembe veszik. A mint már eddig is gyarapodott a menetrend, a forgalmi főnökség, melynek kiegészítését vagyis *átalakítását üzletvezetőség* forrón óhajtjuk és bizton reméljük, gondoskodni fog arról is, hogy a még mindig létező panaszok és bajok, forgalmi nehézségek kedvező megoldást nyerjenek.

Teljes elismeréssel adózunk az államvasutaknak, hogy forgalmi viszonyainkat már eddig is nem remélt mérvben elősegítette és ép most rég táplált vágyunkat, a nagyfontosságú új pályaudvart fogja megvalósítani.

A földolog minden körülmények között az volt, hogy az államvasutak ténykedését ellenőrző és intező kereskedelemügyi kormányfigyelmét Pécs felé is tereljük. Ez most már sikerült. A kormány tudomást fog arról szerezni, hogy Pécs városa az államvasutak óriási hálózatának egyik legnagyobb láncszeme, melynek ápolása a Dunántúl első városának éppoly érdekében áll, mint magának az államvasutak, azért örömmel üdvözöljük a dolgok fordulatát,

latát, tudva azt, hogy mégis csak az első lépés a legnehezebb és most már Pécs figyelmen kívül hagyatni soha nem fog. Az ellen, hogy a szomszéd vasuti hálózat kiépüljön, hogy Pécs alkalmas és rövid összeköttetést kapjon a szomszéd vármegyékkel és hogy a környékünkön épülő vasutak ne Pécsstől messze esőleg építessenek ki, az ellen kevés eredményen küzdhetünk csak. Itt hiányzik az érvek minden nagyobb vállalkozáshoz, és az utolsó 10 évben fölmértült vasutépítési tervek a concessió stadiumából ki nem léptek, míg Szent-Lőrincről, Eszékéről, Kaposvárról egyik vasut a másik után épül. Az államvasutak most pártfogásukba vették, de mi pécsiek — mi se feledkezzünk el teljesen Pécsről, Pécs forgalmi érdekeiről!

A magyar orvosok és természet tudósok VI. vándorgyűlése Pécssett.

Dr. Chyzer Kornél, a belügyminiszterium közegészségi osztályának főnöke, még mint zemplémmegyei főorvos megírta a magyar orvosok és természet tudósok vándorgyűléseinek történetét 1840-től 1890-ig. A pécsi VI. vándorgyűlés leírása most, midőn a 27-ik vándorgyűlést megtartásáért Pécssett már küszöbön van, bizonyára nagy érdeklődésre tarthat igényt. Ime, itt adjuk a leírást:

VI. gyűlés Pécssett.

1890. augusztus hó 11—15-ig

Az a rohamos haladást, melyet a VI. pécsi gyűlésen szemben az előbbiekkal tapasztálni lehetett, soha senki sem merne volna remélni, úgy a tagok számára mint a megtartott előadások mennyiségére és minőségére, továbbá az elért tudományos és anyagi eredményekre nézve; minek oka legnagyobb részt a vezérleírás

tudok magának egész képet alkotni róla, mert tudom, hogy föl van darabolva. Hiányzik is belőle egyik-másik rész, azt elvitték magukkal az orvosok, hogy tanulmányozzák a kórt, a halál okát. Hogyan álltam magamat azzal a jól eső hitellel, hogy találkozik fogok vele a másvilágon vagy az utolsó ítélet napján? Mindig az a gondolat áldozna, hogy a teste föl van hasítva, a feje börtönbe van zárva, a koponyája kettéválasztva, s ez a lény így kerül elem az utolsó ítélet napján. Köszönni akar, s lekajja a koponyájának a lefűrésztelt tetejét.

Pérenyi szinte az ökleivel verte az olvasó-asztalt, úgy kaegagott a Kovács-tulajthott borzalmi fölött.

— De boland ember vagy te, Lajos! — kiáltott aztán föl, mikor kissé magához tért, s nevelésfőlkélt areát némi komolyságra erőltethette.

A kaszinó szoligója lépett az olvasó szobába s Kovács-hoz sietett. Valamit sugott a füllébe, amiföl amaz elhalványodott s fölugorva szó nélkül kifutott az öltözőbe, azután magára kapva felöltöztét, meg a kalapját, elrohant.

Pérenyi esodálkozva nézett barátja után s a kaszinó szoligótól kérdezte:

— Mi az? mi történt?

— Hivatták a nagyságos urat. A nagyságos asszony hírtelen rosszul lett.

Pérenyi kívül még valaki ütközött meg e híren. Az olvasó terem tulsó sarkában, az ablakmélyedésben ült egy szótalan ember, Barkó Géza, a ki nagy figyelemmel hallgatott az eléje tartott újság mögöl, amikor Kovács beszélt.

Pérenyi esodálkozott azon, hogy Kovács ez ember jelenlétében megszólal s hangosan beszél, holott olyan ellenséges viszonyban vannak egymás iránt, hogy Kovácsot még a jelenléte is bántja Barkónak s rendszeren hátat fordít neki, ha a kaszinóban találkoznok kell. Barkó sem szólt semmit ügyet vetni Kovácsra; de az az előbbi beszélgetés nagyon felkeltette az érdeklődését s Pérenyi látta, hogy csak ugy nyeli Kovácsnak minden szavát.

Mikor a szolga megmondta, hogy miért hivatták haza Kovácsot olyan sürgetve, Pérenyi kapta a kalapját és el-sietett.

Barkó letette a kezében levő újságot, kinézett az ablakon. Némi izgatottság látszott rajta. Amugy is fakó areát néhány pillanatra valami kaján vonás torzította még jésztöbbsé. Ez az ember egyszer valami nagy sértést szenvedett el Kovácsfól. Kovács, aki csak nemrég nősült meg, legény korában meglehetősen vig

életet élt. Szerette a bort és az asszonyt. Barkó Gézának szép fiatal felesége volt s Kovács állhatatosan ostromolta szegényét, akit a világ nyelve a hegycére vett s olyan pikáns mesék hűsövé, vagy inkább legyőzöttjévé tett, hogy az önértés, ártatlan asszony kétségbeesésében megmérgezte magát. Barkó nem kőthetett bele Kovácsba, mert ez — bár vannak, akik hallották, mikor ő maga dicsékedett holmi sikerekkel — most nyíltan, mindenké hálalára, becsületésavára jelentette ki, hogy a Barkónéról terjesztett pletyka alaváló rágalom, az az asszony olyan tisztá még a lelkeiben is, hogy teljes joggal dobhatott volna követ akármelyik asszonyra. Barkó nem hitt Kovács szavának. Ki akar bujni a bosszu alól. Az orvosokhoz fordult, mint mondanak ék. A boncolás is teljesen elégtételt adott a szerencsétlen asszonyoknak — a már halottnak. Barkó Géza a haját tépte fél örületében. Elégéte! Itt elégéte!-e a boncolás? Elégéte!-e most már akárm, ha az a mintá-asszony — ott fekszik a rózsák között a ravatalon.

Még csak hozzája se férhetett Kovácsnak, hiszen az gavalérról viselkedett. Es mégis! mégis csak ő volt oka ennek a szerencsétlenségnek. Ő mételeyezte meg a pletykára hajló embereket; az ő Don

szerezés és tapintatos megválasztásának köszönhető volt.

De hát lehetett volna e akkor az egész országban találni embert, a ki alkalmasabb lett volna a vándorgyűlésnek elnöki tisztére, mint az annak megválasztott pécsi püspök, egyidejűleg a természetudományi társulatnak is elnöke Sczitovszky János kinek csak hazafisága s emberbaráti szeretete volt nagyobb tudományánál; s kinek nemes szíve ép oly fogékony volt embertársai lelki üdvé, mint anyagi boldogulása iránt.

Kétségkívül kevesebb hatása lett volna a következő szavakban, melyet elnöki remek megnyitó-beszédből idézek, ha azokat szakmája iránt elfogult tanár mondja vala, mint az ő szájából, ahonnan az ország csak nagy igazságokat hallani megszokott. A természetudományok jelentőségéről Sczitovszky ezeket mondja: „Ki napjainkban meg nem barátkozott a természetudományokkal, annak még valódi fogalma sem lehet a jelenkor magas szellemi műveltségéről, valamint föl sem foghatja az ipar és földművelésnek kifejtését, ha nem képes méltányolni a befolyást mit a természetudományok gyakorolnak a nemzeti jólét ama hatalmas két tényezőjére. A természetudományok nélkül ma az orvos nem egyéb, mint a tapasztalatás tepsző embere.”

Hogy így ezerz elnöknek buzgólkodása magával ragadta az egész Baranya értelmiségét, azt alig kell mondanom. S ha még hozzateszem, hogy az elnököt püspökön kívül, ki egymaga képes lett volna tekintélyével és befolyásával a gyűlés sikerét biztosítani, meg a miden jőrt és hasznosert, de különösen a népiszkolár-terület feletti buzgólkodó *gt. Bathányi Kázmér* és a megye kormányának elén álló magasröptű és vasakarú nagy államférfi, későbbi országbíró, akkor még újabb *Majláth György*, vetekedett a gyűlés eredményeinek biztosításában, úgy ki-ki alkihat magának fogalmat arról, hogy milyen fényes, érdekes és tanulságos lehetett e nagygyűlés.

Vándorgyűléseink hasznát és hatalmas befolyását a tudomány számtalan ágának fejlesztésére fenyesebben alig bizonyíthatja valami, mint a pécsi vándorgyűlésre való előkészület, melyből láthatni, hogy mi minden jött létre a gyűlés kedvéért, amire

alig gondolt volna valaki, ha arra a gyűlés és annak elnöke nem ösztönzi.

Alig tizetett ki a vándorgyűlés Pécseire, az összetűt előkészítő helybirtótság azonban kiosztotta a szerepeket a helybeli szakfériak közt, s az első lélesen elhatározták, Pécs városa monographiájának, — Baranya vármegye és Pécs város orvosi nemkülönül a harkanyi fürdő helyrajzájának megírását, — Pécs ivó- és érces vizeinek chemiai megvizsgálását, — Baranya és Pécs fölrajzának, — Baranya szőlőművelése és gyümölcsenyésztésének leírását. — Vállalkoztak Baranya, romai, török és magyar régiségeinek, többmenny iparának s kereskedésnek esetelésére, többtele tudományos előadások megtartására; s mint a következmény igazolta és a Munkálatok tanuskodnak, a vállalkozók egytől egyk még beváltak az szavukat, sőt tettek még elvalált kötelezettségnek fölül is. De a lelkes elnök ki akarta meríteni megye ismertetését s mindezekhez folszóította még egyik nesztorukat *Nendtvich Karolyt*, már akkor pesti tanárt, ki ma is oly buzgó tagtársunk mint akkor volt (is legyen meg sokáig!) hogy szülővárosa iránti tekintetből elemezze e gyűlésre a pécsi és baranyai közszenekeket, mit ő is keszszéggel véghezvitt.

A vármegye monographiájához — melynek kiállítás költségeit elnök magára vállalja — mentül több adatot szerzendő, felhívta valamennyi plébánosát, hogy plébániájuk monographiáját állítsák össze s neki küldjék be.

Hát mindezeket célja elérésére csak oly lelkes főpap hozhatta mozgásba mint Sczitovszky volt!

Az így összegyűjtött adatok alapján összeállított Baranya megyei monographia az első ilyenmű ajándék, mit a vándorgyűlésnek a gyűlés elnökötől vagy a gyűlés helyközségétől emléklő kaptak; s dacára a kezdetnek, igen jelesnek és kirimerítőnek mondható. Legjobban illusztrálja ezt *„foglatlaja”*, mely szerint e műben a következők vannak tárgyalva: a földrajzi viszalban; Baranyának neve, fekvése, hatarai, általános kepe, földismereti viszonyai, hegyei, folyóvizei, tavai mocsarai, ásványos és orvosi vizei, éghajlata, tenyészete (vegetatio), terményei, gyümölcs, borai, erdejé, állatok, ásványok, kőszén, lakhelyek, népesség, Magyarok, Németek, Rácok, vallás, népfalalkozás, földművelés, ennek akadályai, szőlőművelés, műipar iparmoz-

galom, művészet, kereskedés, utak, posta-állomások, iskolák, nevelőintézetek, katonaság, kir. hivatalok, jobbágyltelkek, porták, adó, nemesség és uradalnak, tisztikar.

— **Haza mennék, de már nem lehet!**
Budapestről írják a „Pécsi Ujság”-nak: A peron-pártnak (a mely tudvalegővő szerelmenittasan várakozott a kabinetsválasg alkalmából Budapestre érkező királyra) azon része, a mely a régi szabadelvű pártikból alakult, két-három nap óta furesza kényelmetlen helyzetben van. E 23 férfiuak legtöbbje ugyanis most már vissza-kivándorozik minden áron a szabadelvű pártba. E párt azonban annyira idegenkedik némely úrtól, hogy mintegy öszebe-széltek, hogy ezt és emezt az urat semmi szín alatt sem eresztik vissza a párt köbe-lébe. Ennek híre járt a küllepetek sorában is s most néhányan köztük, kik leginkább visszakivándoroznak, minden szabadelvűpárti embertől rettegve kérdik, vajjon ő is rajta van-e ama listán, a mely a kirekesztettek listájának nevezhető el; perze, hogy a szabadelvű pártiak rögtön kijelentik, hogy igenis rajta van és ne is tegyen kísérletet hogy visszagőjjon. Hamar lett tehát vége a dicsőségnek s most szépen ülve maradnak a két szék között.

HIRROVATUNK.

Pécs, június 14.

— **Megállóhény a budai külvárosban.**
A pályaudvar és az állomások kibővítése ügyében folytatott tárgyalások véget értek s a megállapodások nagyrészt megtörténtek. A helyi érdekeltség óhaja az volt, hogy a budai külvárosi vásártér alján legyenek az árnaktárak, és a felvevő meg leadó hivatalok s itt esetleg föl- és leszálló hely is legyen. A miniszteri kiküldöttek s a vasutagazgatóság szakközegye azonban ezt kivilheltennek mondták. Személyi föl- és leszálló helyet — mint értesülünk — igenis kap a budai külváros; de egyelőre egyébről nem lehet szó, s a jelenlegi tervtől eltérő más tervnek erőszakolása esetleg a megelövekné is utját vágna. Nem tartják azonban a miniszteri kiküldöttek és vasuti szakközegék kizártnak azt, hogy idővel a megállóhely mellé áru le- és fölrakó parcellais raktárát és hivatalt kap a budai külváros. Ugyanitt

Juan-kodása adott alkalmat és anyagot a rossz nyelvek suttogására: e miatt szállta meg a kétségbeesés azt a gyöngye aszsonyot, a ki tudta, hogy a világ aljas rágalmatól meg nem szabadul, ha még oly fényes bizonyosság szolgáltatása is ártatlanúráról — azt a titkos ginyjölődést pedig sohasem tudná elviselni. Ő kergette a halálba azt az esztét veszett asszonyt, — s mindennek, a mi e tragédiával összefügg, de mindennek a kiinduló pontja — Kovács Lajos.

Es az évek és a tehetetlenség egyre gyűjtötte a Barkó Géza epjét. Olyan volt már Barkó a belső emésztés bomlasztó hatása alatt, mint valami szinpadí mérlegfejtő. Areát valami kökesfekete szín futotta el barázdis vonásokban, szeméből keserűség, gyűlölet látszott ki minden iránt, ami él. Ne adj' Isten, hogy valaki évés közben erre az arera vessse a szemét; ugy érezte az illető, hogy a Barkó keserű tekintete megmérgezte az ételét s a bevett falat is ott akadt meg a torkán.

Kovács nemkülönbön gyűlölte Barkót, mert — feltéte. Akitől felünk, azt gyűlölték is.

Barkó folkerekedett s szép esedesen, valami sajtóságos elégteliséggel az arcán, elballagott a kaszinóból. Utközben hal-

lotta, már szélteben beszéltek a hírt, hogy Kovácsné hirtelen meghalt. Egy pillanatra olyan vonás jelent meg a Barkó arcán e hírre, mintha azt mondaná a lelke: „A számla ki van egyenlítve. Te is elvesztetted hát a szép, fiatal feleségedet.” De aztán a kielégítettnek látszó bosszu kinyomata az arcon megváltozott. Ez a fakó, kesernyés arc örögi mosolyra derült ki hirtelen. Mintha most taláta volna meg az eszközt az igazi bosszúnak.

Igen, a Barkó bosszuvágya nem is lehetett kielégítve a Kovács négy gyászalván. Hiszen Kovácsné tisztességben s természetes halállal halt meg; az ő felesége pedig alaváló hamis vád sulya alatt a saját életének volt gyilkosa. Pap se akarta eltemetni, még a rokonok se akarták megadni neki a végső tisztességet, oda kellett hát hurokoltatnia azt a mocsokotlan szép testet a „mészárosok vágóhídjára”, hogy lefojtsák az ezüsthajás feje börtét, kettő-füreszeljék a koponyáját, főkoneolják a testét s bezabonyítsák, hogy ártatlan, hogy örült volt. Es neki majd így kell találkoznia az ő feleségével az utolsó ítélet napján.

Hajh! Kovács nem gondolta meg jól a dolgot, mikor olyan hangosan, majdnem kiabálva, olyan élesen kiszínezve festette le azt a lelkiállapotot, melyet ő

érezne, ha az ő valamelyik szeretettét fölboncolnák az orvosok. Nem gondolta meg, talán él is fejtette, hogy ott az ablakmögéledésben az ő kienésztelhetetlen nagyosául, akinek a lelken most e hazza a beszédrel újra fölmarrangolja az általa utott sekeket.

Barkó Géza hazorahant; valósággal rohant, s otthon bezárkózott.

Estefelől különös hír futott szét a városban. A Kovács-házban az összes eselődésget letartóztatták. Az a gyamu keletkezett, hogy Kovácsné ételére a eselők egyike mérget öntött. A eselőd esak bérlyükös volt, más a bujtogató s a mérgeg elkészítője. A gyamu ezt is kiszemelte már. Barkó Géza ez a sötét ember. A névtelen följelentés egynesen meg is nevezte őt.

Kovács, mikor a névtelen levelet olvasta, félfürülten nyargalt egyik szobából a másikba.

— El kell fogni a gazembert! — kiáltotta vadul a körülötte állókhoz.
— Megtörténik, — szolt a rendőrbizos — ha nagyságos uram úgy kívánja, a felelősség azonban önt terheli.

— De hiszen ő a gyilkos! Csakis ő!

Ki is lehetne más?
— Azt se lehet még tudni, vajjon van-e meggyilkolt?

említett meg azt, hogy egyik multkori közleményünkre, melyben a személypályaudvari rásznek fódott esarnokkal való ellátására tettünk célzást, illetékes helyről azt a megnyugtató választ nyertük, hogy fódott esarnok helyett, melyet most már a központi állomásokon kívül átmenő állomásoknál öbbséhol sem alkalmaznak, a személyfólvételi épület előtt kinyúló ereszt fognak alkalmazni s a vonat ez alá viszi a személykocsiakat, úgy, hogy a közönség ebbeli kényelmi igénye is kielégítést nyer.

— **Dr. Duínszky Nándor** megység püspök ma hazakéért volna Pécsre, hogy Herkules-fürdőre való utazása előtt néhány heti pihenőt tartson, azonban azt táviratozta Pécsre, hogy most már bevárja a főrendiházi szavazást és csak azután jó Nádasdra, hol 21 kispapot fog páppá szentelni. Egészéji állapota határozottan jobbra fordult. Járása könnyebb, kedélye frisebb és a javulás állandó. Elmegy-e a püspök ily körülmények között Mehádiába, az attól függ, hogyan fogja magát Nádasdon érezni.

— **Hol maradt a pécs—barcsi vasút?**
A tegnapiútt befejezett tárgyalások a Vasuti pályaudvar kibóvítése iránt anyagilag is érdekeltek a pécs—barcsi vasút igazgatóságát, miután a mostani pályaudvar és állomásáig a pécs—barcsi vasút-részvényirtársaság tulajdona. Az új kibóvított pályaudvar költségeit is a forgalom arányában 6 fogja viselni, a mint azt egy legutóbb tartott igazgatósági ülésen a részvényirtársaság el is határozta. Annál feltünőbb volt, hogy az említett tárgyalásokon éppen a gazda nem volt jelen s magát senki által se képviseltette, holott a miniszterium a meghívót a pécs—barcsi vasút igazgatóságának is megküldötte s a tárgyalás határidejéről őt kellő időben értesítette.

— **Let az új színházban.** Alig zárardt meg a falakon a vakolat, már élt költözött közők. Est idején a Perczel-utcai földszinten világosság fénylik ki az ablakokból s benn vig terefor, hamos nóta folyik: közben kártya ütök hallatszanak ki s a kártyások elmaradhatatlan veszekedésének zaja. Egész tábori élet teszi lakályosakká azokat a szűkeksi helyisége-

— **Oda nézzen!** Reggel még mosolyogva itta meg a kávéját. Két pere múlva halott volt!

— **Az nem bizonyít semmit, nagyságos uram.**

— **Hát ez a följelentés? Milyen határozottsággal mondja ez, hogy Barkó Géza fölberelte egyik eselédemet s mérget öntetett a néf ételebe. Oh ez a levél szörnyű igazságot mond.** Barkó Géza! Barkó Géza, az én legiszonyosabb ellenségem! Ezt a dolgot csak én tudom egész teljességében fölfolgni.

— **Meglehet, uram. Mindent ki fogunk deríteni.** Hogy ki a gyilkos? az későbbi kérdés. Most az a kérdés: gyilkos-e valaki? Ezt csak a boncolás derítheti ki.

— **Boncolás!** — **Ordított föl Kovács s a két tenyerével eltakarta az arcát.** — **Boncolás!** Irtózatós!

Elrohant, lefutott a kertbe, aztán megint fölvaigtatott az előszobába, ahol meghitt barátai s a rendőrbiztos voltak együtt.

— **Föl fogom boncoltatni a holttestet!** — **Rikászolta szinte fúldokolva s arcát előntébe valami kék szín. A bosszu kergette a fejébe ezt az epével kevert vért.** — **Az a gazerber a bitófára fog kerülni, vagy örökös rabságba!**

Másnap megtörtént a boncolás. Kovács otthon, erőjéből teljesen kifogyva, egy karosszékben várta a rendőrbizost az izenettel.

ket, melyek annak idején különféle rak-tárhelyiségekül fognak szolgálni. Most az idegenből hozott munkások foglalták le lakásul.

— **Rabbi-választás.** A dombovári zsidó hitközség dr. Klein Jakab eddigi szentesi rabbit választotta meg papjává. A megválasztott rabbi augusztus elsején foglalja el új állását.

— **Zaróvinsza a városi zeneiskolában.**
Vasárnap, folyó hó 17-én délután fél 3 órákor tartják meg a városi zeneiskola növendékei záróvizsgájukat a belvárosi népiszkola dísztermében. Kézetlenül a vizsga után az iparos tanulók mutatják be, mennyire haladtak tavaly óta a fúvóhangszerek kezelésében, e vizsgálatok, melyek affle délitárs hangversenyiszámba mennek, megérdemlik, hogy a zenei életünk fejlődése iránt érdeklődő közönség minél nagyobb számban vegyen rajtuk részt.

— **Virágszata.** A virág a szerelem, az ifjú és örök szerelemnek illatban, szépségben és színekben gazdag kifejezője. Sehol a világon a virág oly becsben nem áll, mint a szívenyedély, a mely szerelem hazájában, Olaszországban, hol viráginnyeket ülnek, melyek lázas izgalomba hozzák az egész várost. Florenc viráginnyepire a világ minden részéből telongnak az idegenek. De érzékek a virág, különösen a rózsák és jáncintok iránt mi magyarok is birunk és ezen érzék mindinkább kifejlődvén, gyarapodik a rózsatermelők száma, a rózsaválajok megválasztása mindinkább a finomabb ízléshez közeledik és virágarúlással kapcsolatos ünnepeyeinkben nem egyszer tíztől száz forintig menő készpénzzel fizettek gavalléiraik egy herold rózsáért, ha azt kedves kéz nyújtotta át. Most már nálunk is meghonosultak a viráginállítások, virágos bazárook és virágos kocsik és kerekpárkókörök, sőt most legújabbban nálunk Pécsset még a virágszata is divatba jött. A virágszata onnét nyerte elnevezését, hogy a virágok egyenként vagy csokrokban mint iteg használtatnak föl, melyet azonban nem az ellenség, hanem tiszteltünk tárgya felé röpitünk. Verő urnak, földínkek jött az a gondolat, hogy még oporetet is itt „Virágszata” címmel, mely a budapesti népszínház közönségét arra indította, hogy a nézőtér és

Maga elő meredve rémképeket látott. A felesége kihült, szép fehér holtteste ott feküdt a boncoló asztal márványán. Az a test szebb fehér márvány, mint az a eszűstöt kőlap, melyen fekszik. Az orvosok bejönnek — és senki se takarja le valami lepellel azt a márványtetetet, az ő feleségét! „Nem feleség az már, csak hulla!” — mondják ők vissza hidegen mosolyogva és szentségtelen kézzel dobálgatják hol a hátával fölfele fordítva; hol meg vissza hanyatt. Aztán . . . iszonyu! A kés villanását látta s az belemerült a hófehér testbe.

Kovácsot gyenge ájulás környékezte. Perényi, a barátja, loesolta föl ceetesvízzel.

A rendőrbiztos megérkezett. Kovács fölerődködött a karosszékben s kinyugtított kézzel intett a biztosnak, sürgetve a várt eredményt.

— **A boncolásból az derült ki, hogy a nagyságos asszonyt szívvelhűdés ölte meg.** Mérgézés ki van zárva.

— **Es én magam keneoltattam föl!** — **Ordította vadul Kovács s egy fúldokó kiáltással holtan rogyott össze.**

A névtelen följelentésen levő írásban ráismertek a titkos kézre, akik ismerték a Barkó Géza írását.

szinpad között kölcsönös virágdobálást rendezzen, mely minden este ismétlődik, valahányszor ez az operette színre kerül. A mi fiatalágunk is várua várta ezen operette színrehozatalát, de az sokáig kévén, meghonosította a mi nyári színházunkban is a virágszátát, még pedig a multkor R. Balogh Etel jutalomjátéka alkalmával, mikor nem elégtelt meg a fölnyújtott csokrokat, koszorúkat, hanem a földszint első sorából valóságos virágpórt boesztottak a szinpadra, mely csakhamar virágos kertté alakult át. De a mint Balogh Etelnek az egész közönség tisztelője, úgy Kalmar Piroksa sem szűkölködik e tiszteletben. Tegnep este a virágok egész özönét, minden alakban és minden változatban, kezdve a kedves kis mellesokortól, föl a magasban repülő virágos léghajók, láttuk a szinpadon, de ezzel a fölhevült fiatalág be nem érhetne, és a földszintről ismét virágpórt hullt a szinpadra, mely nagyon is kellemesen érintette a mi nuváinkat, ki ép akkor tért haza a bálból. Szóval: új szokással gazdodtunk meg és a rózsatermelők arra ébredtek, hogy fölsozótkot a rózsá értéke, 3-ggbb lett a virág és gyarapítani kell majd a rózsatermelést, hogy mindenkinek jusson rózsá és virág, ki azt a szinpadra akarja dobálni. Es akkor panaszkodjék még valaki, hogy nem vagyunk mi ideálisták, mi boldog pécsiek! (De nem ám! Mert hová jutnak ezek a gyönyörű virágok? A szinpad portengerben fürdő padlózatára, a mi halálos vétek. De jó is lesz majd, ha a szinpad parkettázva lesz.)

— **A nagyharsányi községi számadások.**
Szinkezőh Károly megyei másod aljegyző és Gyenes Kletus megyei számvényő, mint annak idején megírtuk, a megye által kiküldettek, hogy az idejére be nem küldött nagyharsányi számadásokat a helyszínen állítsák egybe. Főntvezettek folyó hó 11-én a helyszínen egybeállították a községi számadásokat, melyeknek egybeállításánál azonban néhány nehézmény merült föl.

— **Ejegyzés.** Steiner Zsigmond betűszedő e jegyzette Weisz Julksa kasszonyt Pécsset.

— **Botrány a templomban.** *Szent-Lőrincről* írják lapunknak: A szent-lőrinci íz. hitközség előlműködője Diamant Mór azon reményben mondotta föl a szolgálatot, hogy ez által a közönség fizetésének emeléseére fogja rábíri. Azonban esalatkozott számitásában. A közönség elfogadta fölmondását és egy havi fizetésének megértése mellett előbeszította szolgálatából. Ez sehoggy sem akart Diamantnak teteszeni és a zsidó pünkösd estjén a hitközségnek ép azon tagját illette a legválogatottabb gorombasággal, mely annak idején egész befolyását lutha vetette, hogy Diamant fölverték. A templomban hangos kármával, a legesufondórosabb kifejezésekkel folytatta a piszkolódásait, hogy a hitközség több tagja el akarta a templomból távolítani, mikor közbelépett a rabbi és békességgel, a szent helyre való utalással lecsendesítette a zajongót, így elejét véve a botránynak, mely pártját ritkítja a békeszeretetről ismeretes közönségben.

— **A pécsi ált. munkás betegsegélyező-pénztár** és a pécsi munkások rakkantak egy-letének igazgatóságai által 1894. év június hó 10-én rendezett kertünnepélyi alkalmával fölülfizettek: Erreth János 2 frt, dr. Tolnay Vilmos 2 frt, Skrobay N. 2 frt, dr. Lövy Ignázt 2 frt, Nagy Gyula 2 frt, Köröszts József, Dollinger Andrá, Benczeleitner Gyula, Hamerli István és Hamerli Imre 70—70 krt.; Dámpf Károly 50 fr., N. N. 45 krt., Reeh György, N. N., Konesicska József és Augusztiinovics Antal 20—20 krt.; Schramek Alajos 10 krt., összesen 15 frt 35 krt. A fölülfizetőknek és az Albrecht főherceg nevét viselő 44-ik

gyalogrezed zenekarának, mely a főntebb nevezett ünnepélyünk alkalmával fíradhatatlanul és odaadón működött, a rendezőség ez uton is köszönetét nyilvánítja.

Pusztító vaddisznók a város erdejében. A város erdejében nagyon elszaporodtak a vaddisznók s roppant károkat okoznak az erdei fényültetvényekben és vetésekben. A közigazgatási bizottság fől-szította Horváth György vadászati bérlet-birtokost, hogy a veszedelmes vadak pusztítására tegyen meg minden lehetőt, egyben 5 forint jutalmat tűzött ki minden egyes elejtett vaddisznóért. Ha ez eredményre nem vezetne, a tanács hivatható vadászati a kártékony vadállományra.

A város közigazgatási bizottsága ma délelőtt tartotta Kardos Kálmán főispán távollétében Aidingr polgármester elnöke alatt rendes havi ülését. A bizottság a különféle jelentések tudomásul vétele mellett elhatározta, hogy a városi közközházi orvosok és szülésznő amugy se nagy fizetésért méltányossági tekintetből 10 százalékos drágasági pótlékkal tudja meg Utsitotva továbbá a tisztii főorvost és a főkapitányt intézkedésre, hogy ezen-tul a vasuti állomásnál is legyen be-
szállított kocsai.

A Pécsi Polgári Daloskör f. é. június hó 16-án a Scholtz-tele sör-sarok összes helyiségében saját alapja javára tancsal egybekötött dalestélyt rendez. A tiszta jövedelem az egylet szombathelyi verseny-ut alapja javára fordítatik, miert is a felülizetések köszönettel fogadotnak és hirlapilag nyugtaztatnak Jegyek előre válthatók: Murányi József cukrászdájában, Király-utca Lycuum áttellenében.

A város vagyonii leltárát, melynek összeállítását a közgyűlés elrendelte, most készíti a főszámvévo az illető faktorok közremunkálkodásával. Az adatok összegyűjtése tegnap óta folyik s tán holnap ér befejezést.

Tanítójelöltek zenevizsgálata. A mi tanítóképző intézetünk nemcsak tanítókat készít elő a népnek, hanem kántorokat is, s ezért a zene nagyon fontos tárgya a tanításnak a képzőintézetben. A Dobrossy Alajos intézeti igazgató elnökelete és Eckhardt Antal zenetanár vezetése alatt lefolyt zenevizsgálat arról győzött meg bennünket, hogy a tanítójelöltek zeneoktatása jó kezekben van. Azok a fiatal emberek csak úgy dobálóznak a legnehezebb elméleti tetelekkel, az összhangosítással elméletben és gyakorlatban, a gregorian-ének-
kelt stb., amiknek majdan a kántor jó hasznát veszi. A harmad-és negydedesvek a hangszeres kezelésében is nagy előmenetelt mutattak föl, legkivált az orgonán, mely jövődön pályájuk instrumentuma. Erdekes, hogy a negydedesekkel Eckhardt pályamunkát is dolgoztattuk ki, tetél adván egy ismeretlen egyházi enek beszotlan dallamát s ezt a fiuk orgonára és ferfikarra összhangosították, egyik-másik figyelemreméltó sikerrel. Az intézet zenekező osztályának nívóját valóban szépen emelte Eckhardt, kinek tanítványai is sokat fognak köszönni pályafutásuk alatt.

A város egészségése a mult hóban. A város tiszti főorvosának jelentése szerint a közegészségi állapot május hóban elég kedvező volt. A differitisz valamivel erősebb mértékben lépett föl, mint áprilisban s különösen a budai külváros gyermekei betegedtek meg, többnyire az ötödik évben levők. A közközházban összesen 567 beteget ápoltak, ebből a városira 431 esik. Született 92 gyermek, meghalt 97 egyén, köztük 22 idegen. A születést közt volt 47 fiu 45 leány, a halottak közt volt 54 fiu 43 nő.

Az adó május hóban. Pécs város adóhivatalában befolyt a mult hóban 48533 frt 87 kr. egyenes adó (tavaly 57626 frt 04 kr.) hadmentességi díjbae 40 frt 24 kr.

(tavaly 256 frt 82 kr.) Az év elejétől összesen befolyt 155,900 frt 36 és fél kr. egyenes adó (tavaly 149,028 frt 51 és fél kr.) hadmentességi díjban 1701 frt 24 kr. (tavaly 1292 frt).

Színház, irodalom, művészet.

*** * Kálmár Piroksa jutalomjátéka.** Ez a cím épen annyi, mint ha azt írjuk volna, hogy: ünnep a színhörben. Mert csakugyan ünnep volt a tegnapi előadás, azá tette a szinkört szüniltig megtöltö díszes közönség tüntető rokonszenve és elismerése a kedvelt művésznő iránt, mely rokonszenve és elismerés gyönyörű esokrokban, babérsokszorban, értékes ajándékokban, virágeseben és szünni nem akáro tásokban nyilvánult. Volt valami megkapó, meleg vonás e tüntetésben: az önkéntelenség, az igazság, az érdem. Nem udvarissági tny volt ez, hanem a közönség szívének megnyilatkozása, a közönség, mely megemlékezett — nem kedvencéről, bár ezt a kifejezést is bátran használhatók — hanem az érdemes művésznőről, ki tudása javával annyi élvezetes estét szerzett már nekünk. A tegnapi est fénypontja „A bál után” volt, Szécsy Ferencnek szellemesen megirt monologja, mely alkalmat adott Kálmár Piroksának, hogy sokoldalú művészetét teljesen kifejthesse. Mennyi értelem, mily finom érzés, mily pajkos nevedésesség és mennyi báj ömlött el e kedves leányalkom! A hatás nagy volt és általános, mely alól senki sem tudta magát kivonni és a kihívásoknak alig akart vége szakadni. — Következett a tulajdonképen jutalomjáték, „Nők harea, vagy: párbaj a szerelemben” című vígjáték, melyről azonban csakhamar kint, hogy valójában nem más, mint ráadás, olyan „ajándék marha” féle, melyről a magyar példabeszéd azt tartja, hogy annak „nem kell a fogat nézni.” Ez uttal mi is a közmondással tartunk — a darabot illetőleg: az előadástól azonban meg kell jegeztünk annyit, hogy az készülték tekintetében lényeges fogyatékosságban szenvedett, ami épen jutalomjátékunk kétszeresen esik a latba. Kálmár Piroksa Leonát igen kedvesen adta. Az ő kedvővót az egész közönség hajlandó volt bizonyos aristokrata föfogást tulajdonítani el és vele együtt méltatlankodunk a szemtelen inas fölött (László Gyula), ki hátrokodott ép oly választékosan beszélni, jól énekelni, ügyesen mozogni, mint valamely főranu. Nagyon természetes, hogy az inas állótzetében Flavigneul Henrik báró, egy üldözött aristokrata rejtőzik. Kik Leona nagyneje: Autrelav grófnő (Szilágyi Berta) meg akar menteni — a maga számára, ami sikerül is neki, de látva a fiatalok szerelmét, (a gögös kis Leona ugyanis oly szerelmes, mint a macska) lemond, és azok szerencsésen egymásól lesznek. Igen sikerült alakítást mutatott be Balla Kálmán Grignon szerepében. Jó volt Pterydy Monrichard, Szilágyi Berta grófnője is elfogadható, valamint László Flavigneul-je is, de e két utóbbi között az összjáték nagyon hiányzott, mi készülletlenség mutat és ez mindig sajnálatos dolog. Egyebekben az előadás ellen nem lehet kifogást tenni.

*** * Budapesti nóták.** Két füzetenben tiz nótát tesz közzé Szentirmay Elemér, ez a józú nótákkal teli vénírny zeneszerző. Szentirmay dalai mindig a legkedveltebbek voltak, szütleiben énekeltek azokat s még ma is vissza-visszertének rájuk. Most Táborczyk Nándor (Nádor Kálmán) kiadásában szintén tiz esinosabbul esinosabb szomorú meg friss nóta jelent meg. Ara egy-egy füzetnek 2 korona, kapható minden zene-műkereskedésben.

TÁVIRATAINK.

A közös függő állami adósság.

Budapest, június 14. (Eredeti távirat.) A képviselőház ma igen gyengén látogatott ülésén a napirenden a közös függő államadósság egy részének beváltásáról szóló törvényjavaslat állott. Pulszky Ágost előadó elfogadásra ajálja a javaslatot. Neumann Armin hosszasan szól és a javaslatot, mint a *valutaszabályozás kifolyásá* pártolja. Szól ezután még az *aranybeszerzésről*, mely nálunk könnyebben megy, mint Ausztriában és az osztrák-magyar bank megatartásáról. A javaslatot elfogadja.

Horánszky Nándor elhalasztani kívánja e tárgyban a döntést addig, míg a bankkérdés rendezve lesz. Lányci Leo a javaslat mellett szól, kifejtve annak előnyeit, mire az ülést bezárták. A vitát holnap folytatják.

Andrássy és Tisza Bécsben.

Bécs, június 14. [Eredeti távirat.] Jól eső ellentétben Bethlen Andrács gróf futamodásával bucsuzott el ma Bécsben Tisza Lajos gróf a király személye körüli miniszterium hivatalnokai krtatól. Utóda: Andrássy Gyula gróf is jelen volt a buscsunál és Tisza Lajos e szavakkal ajálta a miniszterium hivatalnokainak: Melegen ajánlom Önöknek utódomat mint akit fényes tehetség mellett az ezen miniszterium körében gyakran előforduló kényes teendők elintézésére szükséges alkalmazkodó képessége, tapintata és határozottsága ez állásra valóban alkalmassá tesznek.

Engedemény a főrendiházi ellenzéknek.

Budapest, június 14. (Eredeti távirat.) Alaposan mutatköz az azon hir, hogy Andrássy Aladar gróf kezdeményezésére a főrendiházi ellenzék mersekeltebb elemei abban állapodtak meg, hogy ezen este, ha az esketési szertartást végező *tiszteles kötelezőleg figyelmezteti a mátkapárt, hogy a templomban is esküdjének meg*, akkor megszavazzák a polgári házasságról szóló törvényjavaslatot.

A pestis Ázsiában.

London, június 14. (Eredeti távirat.) Hong-kongból ideérkezett magánértesülések jelentik, hogy ott a pestis mindinkább jobban terjed. Tegnap 200 ember halt meg pestisben. A hullák a piceon és szabad tereken fekszenek.

Szerkesztői üzenetek.

K. Mohács. A kívánt közleményt már az elmúlt napokban hozta lapunk. A pénz megkaptak.

M. Zs. A Kornevilli harangokát Párisban a Gaité színházban 1260-szor, a Kis herceg-et, az *Üdöske és Fancon asszony leánya* operettetek 4-5-600-szor adták egyéb párisi színházban. Ija, uram, ott nem dobálóznak az eredeti operettek leggy, mint nálunk, hanem csak azt fogadják el ami jó, de az aztán soha meg sem is unják, mint ahogy teszük ezt nálunk.

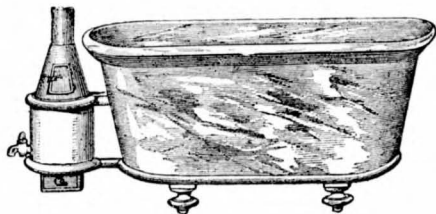
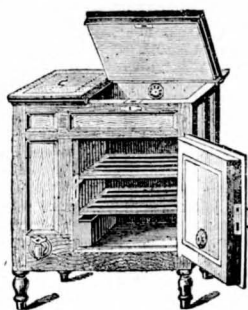
E. F. Nem peer sehub az, hanem pair sehub.

Felolós szerkesztő és lapfajdosos:
LENKEI LAJOS.

Nyomatott a „Pécsi Újság” nyomdájában.

CSUKÁS ZOLTÁN

épület, horgany- és mű-bádogos Pécesett, Király-utca 28-ik szám, a „pánczéloshoz“.

Ajánlja saját készítményű erős fürdőkádjait, szagtalan angol closettek föllállítását, nagy választéku konyhaberendezéseit, jégszekrényeit, tető és torony-fedések, tető-esatornák és czinkornamentikai munkák, esatorna-javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.

Fürdőkádokról külön képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Óriási választék

mindennemű **férfi, női és gyermek-**
cipőkben bámulatos olcsó árak mellett

KESZLER SÁNDOR

cipész-mester üzletében Pécesett, fő-tér,
városház-épület.

Saját műhelyei.

Javítások elfogadtatnak és gyorsan
eszközöltetnek. 4813

Egy szőlő a csoronikában,

közel a városhoz, nyaralásra igen alkalmas lakházzal, árnyékos, védett helyen, forrás mellett, szép gyümölcsösrel és részben amerikai szőlővel beültetve, eladó 2700 forintért.

Bővebb értesítést lapunk kiadóhivatala ad.

Köszl János

fűszerkereskedése

Pécesett, Széchenyi-tér. városház épület.

1894.

friss töltésű természetes ásvány- és gyógyvizek raktára.

A mohai Ágnes-forrás raktára.

Bilini savanyúvíz, karlsbadi, Eger-franzensbadi víz, emsi Kraenken öböl, emsi Viktoria forrás, giesshubli savanyúvíz, gleichenbergi Constantin, gleichenbergi Emma-forrás, halli iblanyvíz, ivandkai keserűvíz, kissingeni Rákóczy-forrás, klauseni acélförrás, krondorfi, koritncai savanyúvíz, lipiki iblanyforrás, levico, Margit gyógyforrás, marienbadi keresztúti, parádi kénvíz, preblai savanyúvíz, pyrmonthi acél-forrás, Rocegn, radeini, regedei, rohitschi savanyúvíz (templom és acélförrás), Salvador-forrás saidschitzki keserűvíz, schwalbach acéls borvíz, Selters víz, Original-Selters, Sulguli savanyúvíz, szolvyai savanyúvíz, szulini savanyúvíz, Vera-forrás.

Keserű vizek: Ferencz József, Hunyady Stefánia, Rákóczy, Erzsébet, Viktória.

A knitteldorfi műkögyár főraktára szabadalmazott és kristály-azurinban,

valamint kétkő peronospora fecskendezésére. Ajánlok továbbá legjobb és gyorsan száradó padló-fény-mázt kemény és puha szobapadlókhöz.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan.

Főhívás előfizetésre.

PÉCSI ÚJSÁG

politikai napilap.

A „Pécsi Újság” semmiféle pártnak, személynek vagy érdekkörnek le nem kötött, teljesen függetlenül, szabadelvű szellemben szerkesztett politikai napilap.

A „Pécsi Újság” kitűnő munkatársainak nagy számánál, továbbá úgy a politikai-, mint a napi-hírszolgálat terén létesített széles körű összeköttetéseinél fogva naponta oly gazdag, érdekes és minden tekintetben becses tartalommal jelenik meg, amilyennel vidéki lap nem igen dicsekedhetik.

A „Pécsi Újság” a legjobban értesített vidéki politikai napilap. Oly összeköttetéseket szerzett, melyek révén naponta kimerítő és terjedelmes táviratokat közölhet, többet, mint bármely más vidéki lap. A legtöbb távirati hírével megelőzi a fővárosból érkező lapokat, melyekben a közönség csak másnap este olvashatja a „Pécsi Újság” által már közlötteteket, mert — a vasárnapokat kivéve, mikor a „Pécsi Újság” szünetet tart —

☛ a „Pécsi Újság” minden nap delután jelenik meg. ☛

A „Pécsi Újság” tehát versenyez az aznap ideérkező fővárosi hírlapokkal is.

A „Pécsi Újság” hírvivata mindig élénk, gazdag tartalmú. Gyors és jó értesüléseivel, valamint irodalmi szempontokból is kifogástalan újdonságaival egyetlen lap se versenyezhet.

A „Pécsi Újság” igen alkalmas hirdetési közeg. Múltányos hirdetési árai mellett — mintán a közönség már is igen érdeklődik a lap iránt — hasznos szolgáltatásokat tesz a hirdető közönségnek.

A „Pécsi Újság” a legolcsóbb helyi lap, mert bár naponként jelenik meg a lehető leggazdagabb és legérdekesebb tartalommal, főfizetési árai a legalacsonyabbak.

Előfizetési árak Pécssett, házhoz hordva:

egész évre 10 frt, — félévre 5 frt, — negyedévre 2 frt 50 kr.

Vidékre: egész évre 12 frt, — félévre 6 frt, — negyedévre 3 frt.

A lap szíves támogatását kéri tisztelettel

A „Pécsi Újság”
szerkesztősege és kiadóhivatala.

Mennyegző és alkalmi ajándékoknak

szánt tárgyak szabott gyári árak szerint nagy választékban, rendkívül izléses kivitelben, valódi ezüst és china ezüsből

☛ 5 frtől — 20 frtig ☛

ugymint:

Felszolgáló tálcák majolikabetéttel,
asztali állványok,
kenyérkosarak, gyümölcstartók, étszerek stb.

a legjutányosabban beszerezhetők

SCHÖNWALD IMRE ékszergyárosnál
Pécssett, király-utca, Hattyu-épület.

A legjobb és legolesőbb háztető a minden államban szabadalmazott **kampós szegélyű cement-tetőcserép**

WURSTER ANTAL

cementárúk gyárából.

Különös előnyök:

Biztos meggátalása a hó és eső behatolásának. miután a cement a vizet nem bocsátja keresztül.

Ellenálló képesség a legkeményebb hideg és meleg ellen.

Habares fölösleges.

Az összes javítások elesnek.

Könnyű súly: 38 kiló négyzetméterenként, míg a pécsi első rendű esereptégla sulya 90 kiló négyzetméterenként.

Ára: 1 négyzetméternek: 11 drb **99 kr.** Kampós szegélyű cementtöcseréppel fódott tető tehát a legolesőbb, mert tartóssága által önmagát fizeti ki:

5 évi jótállást nyujtok.

A tetőcserépek könnyed sulya folytán az egész gerendázat olcsóbb, mi szintén megtakarítás. A kampós szegély folytán **víz nem hatolván be, a gerendázat soha sem rothad.**

Ráth M. fakereskedő urnál 1893-ban egy háztető készült, melynek egyik fele kampós szegélyű cementtöcserépekkel lett befödve és melynek lécci tökéletesen szárazak, míg másik felén, mely pécsi eserepekből készült, a lécek az esőzéstől egészen megfeketültek, miről mindenki meggyőződhetik.

A kampós szegélyű cementtöcserépekhez külön e célra ontott vasból kitűnően szerkesztett elpusztíthatatlan háztető-ablak készült, mely szintén habares nélkül illesztik be.

Bizonyítványok nálam: **Király-utca 8. sz. a.** betekintheők.

Egyben van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy üzletem **végleges felhagyása folytán** az abban levő **órákat** és látszerészeti cikkeket folyó évi **november hó 1-ig** tetemesen leszállított áron árusítom el.

Tömeges látogatást kérve vagyok tisztelettel

WURSTER A.

Habares teljesen fölösleges.

Az összes javítások elesnek.

Arlejtési hirdetmény.

E városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy a LAKITS-laktanya kiépítéséhez szükséges:

1)	48891	frt	65	kr	eloirányzott föld és kőműves munkák	
2)	455	"	44	"	"	kőfaragó
3)	16492	"	49	"	"	ács
4)	3558	"	21	"	"	eserepes
5)	4017	"	94	"	"	asztalos
6)	5733	"	03	"	"	lakatos
7)	964	"	11	"	"	mázoló
8)	1570	"	42	"	"	bádogos
9)	410	"	83	"	"	üveges
10)	562	"	69	"	"	agyagáru

elkészítésének biztosítása iránt 1894. évi **julius hó 5-én** d. e. 9 óraker a gazd. tanácsteremben zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát mindazok, a kik a fennebbi munkákat elnyerni óhajtják, az illető munka költségei 5 százalékát tevő bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1894. évi **julius hó 4-én** déli 12 óráig a polgármesteri hivatalban nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vonatkozó terv, költségvetés és árlejtési feltételek a mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécselt, 1894. évi június hó 8-án.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.